

9.7.
943

संस्कृत

॥ २१२ ॥ १८५३ ॥

१९५३ / सं. १२

(1)

॥ अथ श्री गंगाल हरी सटीक प्रारंभः ॥

(2)

श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः

श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः

श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः

श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः

॥ श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः ॥

श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः

श्रीगंगाकवरीसटीकप्रारम्भः

(9)

गंगालह०

भावा०दी०

॥ श्रीगंगालहरीची कथा अशी आदेशके १२०० बौध्यनामसवत्सरे फसलि
संवत् १८६ साली दिव्हित अकरनामचादशादराज्यकरीत असता त्यानेसं
प्रही जंगनाथगयपंडीतब्राह्मणहोता त्याणबादशाहाची मर्जीप्रसन्नकरूनत्या
चीकन्यासंदररूपवतीपाहुनमाहातहोऊनअंगिकारकेलाहाअविचारपंडि
तानीपाहुनत्यासबहिष्कृतकेलेतेव्हातोअंतर्गामीनिर्दोषहोतातत्रापीलोकी
कानशुद्धचावेहपूनसर्वब्राह्मणमिळउनप्रार्थनाकेलीकीमलाजातीतघ्यावे
तेव्हातेब्राह्मणहपूलागुलेकीजातीततुह्मासघेतनाहीअमेरेकताचश्रीगंगा
माझाअंगिकारकरीलअसानिश्चयकरूनयवनीसहवर्तमानस्वप्रहीचमले.
आणिब्राह्मणामक्षगंगेचास्तुतोचायकभ्येकहणतअसतायेकयेकपायरी
पाणीचदुलागलेअशावावन्तपाययापाणीचदुनसाक्षांतदिव्यदर्शनदेऊन
त्यांउभयतांचाउद्धारकेला.

॥ श्रीगंगालहरीप्राकृतसमश्लोकीं भाषांतरासहित करून पुण्यात ॥
ज्ञानप्रकाशछापखान्यातछापिले -

(3A)

बादपाहा
चीकन्या

जगन्नाथराय

श्रीगंगा

(५)

अथ गंगारुहरी प्रारंभः कीयते ॥ ५ ॥

(5)

गंगालह०

१

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुचरणारविंदाभ्यांनमः ॥ गुरुं प्रणम्य पीयु
ष लहर्याः प्राकृतैः पदैः भावार्थ दीपिके यंहितन्यतेः बुधतुष्टये ॥१॥
प्राकृत भावार्थदीपिका लिख्यते ॥ समृद्धीसो भाग्या सहित वसुधा नी

॥ श्री ॥ समृद्धं सोभाग्यं सकलवसुधायाः किमपि त ॥

॥ न्महेश्वर्यं लीलाजनि तजगतः खंडपरशोः ॥ श्रुती ॥

॥ नां सर्वस्वं सकृत् प्रथमं तं समनसां सुधासौंदर्यं ॥

॥ ते सलिलमशिवन्नः शमयतु ॥ १ ॥

रविभवे ॥ धरीयेलें प्रेमें स्वशिरि महेश्वर्यचि भवे ॥ श्रुतीचा आत्मत्वे प्र
थित जलजे पुण्य चि बुधा हरौ मत्पापाते सलिल मधुरत्वीं सरसुधा ॥१॥

भावार्थदीपिका

१

(5A)

प्राकृतटीका ॥ दरिद्र्यातें देसी रुधन दुरिता हरिसि तसा प्र
वाहातें पाहतां सहज करुणा ही तुज असी ॥ अविद्येचा वृ

॥ दरिद्राणादैर्न्यंदुरितमथ दुर्वासनहृदांद्रुतं ॥

॥ दूरीकुर्वन्सकृदुपगतो दृष्टिसरणीं ॥ अपि ॥

॥ द्रागा विद्यद्रुमदलनदीक्षागुरु रिह प्रवाहस्ते ॥

॥ वारां श्रियमयमपारां दिशतुनः ॥ २ ॥ ॥

क्षा उपदि हि गुरु होउनि दये जलाचा संघाते अतुल मज दे
श्री त्वत रिये ॥ २ ॥

(6)

गगालह०

२

उमा मात्सर्याने सकपट तुला जा अवसरी कटाक्षे पाहे तों उ
सळति तुझा कोप लहरी ॥ अशा जा त्या लाटा शिव शिरि

॥ उदंचन्मात्सर्वस्फुटकपटहरंबजननीक ॥

॥ टाक्षव्याक्षेपक्षणजनितसंक्षोभनिवहाः ॥

॥ हरंतुत्वंगंतोहरशिरसिगंगातनुभूवस्तरं ॥

॥ गाः प्रोक्तुंगादुरितभंवभंगायभवतां ॥३॥

बहू नृत्य करिती करी ऐसं माझा भव भय अघाला हि
हरिती ॥३॥

भावा०दि०

२

(6A)

स्मृती होतां जाला न जरि सकृताते कधि करी तयाचा अ
ज्ञाना हरिसि रवी जैसें तम हरी ॥ तुझी ऐशी मूर्ती विम

॥ स्मृतिंयातापुसांमकृतसकृतानामपिचया ॥

॥ हरंत्यंतस्तंद्रांतिमिरमिवचंडांशुसरणिः ॥३॥

॥ यंसातेमूर्तिःसकलसरसंसेव्यसलिलाममां ॥

॥ तःसतापंत्रिविधमथपापंचहरतां ॥ ४ ॥ ॥

लजलरुपा सरनता हरो हृत्तापाते अणि त्रिविध पापास

हि अतां ॥ ४ ॥

(१)

गंगालह०

३

तुझा आस्त्रा होता ह्यणुनि अति गर्वास धरुनी करुंची म्या
श्वज्ञा बहुत परि केली सुजनी ॥ अतां ओदास्याची मति

॥ तवालंवादं वस्फुरदलघुर्गेण सहस्रमयास ॥

॥ वैवज्ञासरणिमथनीताः करगणाः ॥ इदानीं ॥

॥ गोदास्यं भजसियदिभागीरथितदानिराधा ॥

॥ रोत्हारोदिमिकथयकेषामिहपुरः ॥ ५ ॥ ॥

धरिसि भागीरथि जरी निराधारी कोटें रडु मि वद को
णापसितरि ॥ ५ ॥ ॥

भावा० दी०

३

(7A)

अगे आई राज्या तृण सम परी टाकुन सदा तुझा तीर प्रां
ती वसति जन सेवार्थचि मुदा ॥ सुधेपेक्षां स्वादु तव उदक

॥ अपि प्राज्यं राज्यं तृणमिव परित्यज्य सहसा ॥

॥ विलोलद्वानीरंतवजननितीरं श्रितवतां ॥ ॥

॥ सुधातः स्वादीयः सलिलभरमावृत्तिपिबतांज ॥

॥ नानामानंदः परिहसतिनिर्वाणपदवी ॥ ६ ॥ ॥

उमावृत्त उदरीं पितां हो जो हर्ष स्वमनि हसतो मुक्तिस
परी ॥ ६ ॥ ॥

(४)

गंगालह०

४

सकाळी स्नानांत नृपति वनिता येती बहुता मृगाची क
स्तुरी निळति जलिजे का स्नान धुतां ॥ विमानी ते का ते

॥ प्रभाते स्नानीनां नृपतिरमणीनां कुचतटी ॥

॥ गतो यावन्मातर्भिलतितवतो ये मृगमदः ॥ ॥

॥ मृगास्तावद्द्वैमानिकशतसहस्रैः परिवृता वि ॥

॥ विशंती स्वच्छंदं विमलवपुषो नंदनवनं ॥ ७ ॥ ॥

मृग वसुनि जाती रुतनुते धरो नि स्वर्लोकी प्रथित यश
ऐसें करनुते ॥ ७ ॥ ॥

भावा० दि०

४

(8A)

स्मृती होतां स्वांता सुख करि तसें गायन मुखीं करीतां तसा
पा त्वरित हरितो होयनदुखी ॥ असें जें गंगा हें पद वदन पद्मी

॥ स्मृतंसद्यःस्वांतं विरचयति शांतं सकृदपि ॥

॥ प्रगीतं यसापंश्रुति भवतापंच हरति ॥ इ ॥

॥ दंतद्रुंगेति श्रवणरमणीयं खलु पदं मम प्रा ॥

॥ ण प्रांतर्वदनकमलांतर्विलसतु ॥ ८ ॥ ॥

भ्रमरसे रमो प्राणांतीयां स्वर सहित शब्दे मधुरसे ॥ ८

॥ ६ ॥ ॥

(१)

गंगालह०

५

तुझा तीरी क्रीडा करिति अपुल्या टाकुनि गृहा स्पृहा ना
हीं काका सुरपुर सखाची मनि पाहा ॥ निवासी लोकां

॥ यदंतःखलंतो बहलतर संतोष भरितानका ॥

॥ कानाकाधीश्वरनगरसाकांक्षमनसः ॥ निवा ॥

॥ साल्लोकानां जनिमरणशोकापहरणं तदेतत्ते ॥

॥ तीरं श्रमशमनधीरं भवतु नः ॥९॥ ॥ ॥

चें भव^{जुम्भ} मरण शोकास हरितें धरो तूझें तीर श्रम भय वि
नाशास मतितें ॥९॥ ॥

भावा०दी०

५

(9A)

अहो वेदनी जें अलभ गत भेदास हि तसें मनोवाणीचा
ही अवसर तिळ प्राय न दिसे ॥ निराकारी नित्य स्वसु

॥ नयत्साक्षाद्देवैरपि गलित भेदैरवसितं नय ॥

॥ स्मिन्जीवानां प्रसरति मनोवागवसरः ॥ नि ॥

॥ राकारं नित्यं विजमहिमनिर्वासिततमो वि ॥

॥ श्रुद्धं यत्तत्वं तव जन नितत्वं न विषयः ॥ १० ॥ ॥

खि रमतें जें सरधुनी असें तूझे तत्व प्रकट न महाज्ञा
न नयनी ॥ १० ॥ ॥

(१०)

गंगालह०

६०

न हो दानं ध्यानें बहुत यजने विष्णुपद जें तपोयोगे तेंसं
अलभ चि महच्चिंत्यपदजे ॥ अशातें ही देशी सहज उदकीं

॥ महादानैर्ध्यानैर्बहुविध वितानैरपि च यन्नल ॥

॥ भ्यंघोराभिः क्वि मलतपोराजिभिरपि ॥ अ ॥

॥ चित्यंत द्विष्णोः पदमखिलसाधारणतयाद ॥

॥ दानाकेनासित्वमिहतुलनीयाकथयनः ॥ ११ ॥

स्नान करितां तु इत्या तौत्या कोण त्रिभुवनि असी देयि
विष्णुपदा
हरिता ॥ ११ ॥ ॥

भावादी०

१०

(10A)

मनुष्यानीं तूते हरिसि पाहाता संसृति भया अशा मूर्तीचा
गे वदल महिमा कोण रुधिया ॥ उमेचा प्रीतीतें त्यजुनि

॥ नृणामिक्षामात्रादपि परिहरंत्या भव भयंशि ॥

॥ वायास्तेमूर्तेः कइह महिमानं निगदितुं ॥ अम ॥

॥ र्पत्मानायाः परममनुरोधं गिरिभुवो विहायश्री ॥

॥ कंठः शिरसि नियंतं धारयतियां ॥ १२ ॥ ॥ ॥

शिरि वाहें शिव तुला नसे गगे कोष्ठी करिल तुजसी अ
त्यहि तुला ॥ १२ ॥ ॥

(11)

गंगालह०

७

मदोन्मत्तानीं जीं कृत बहुत निदास्पद तसीं नसे श्रुधी शास्त्री
पिशून तनुला जेवि सुदसी ॥ अवाच्य व्रात्यानी कितिक
उत्तमैतवार संस्कारदीनां

॥ विनिंदान्युन्मत्तैरपि वपरिहार्योऽपि पिशूनैरवाच्या ॥

॥ निव्रात्यैः सपुलकमपास्यानि पिशूनैः ॥ हरंती ॥

॥ लोकानामनवरतमेनां सिकियतां कदाप्यश्रंता ॥

॥ त्वं जननिपुनरेका विजयसे ॥ १३ ॥ ॥ ॥

असिं पापे तु हरिसी न हो ग्लानी वूला परि जननि ये
काकि दिससि ॥ १३ ॥ ॥

भावादी०

५१

(11A)

अई स्वर्गा हूनी अवनितल शोकापहरणा परी येसी शं
भू धरि शिरि सतत मानी स्वशरणा ॥ अशा निर्लोभ्याचें

॥ स्वलंती स्वर्लोकादवनितल शोकापहतयेज ॥

॥ टाजूटग्रंथोयदसि विनिबधा पुरभिदा ॥ अये ॥

॥ निर्लोभानामपिमनसिलोभंजनयतां गुणाना ॥

॥ मेवायंतवजननिदोषः परिणतः ॥ १४ ॥ ॥

हृदय अति लोभास्पद घडे गुणाचे हे दोष त्रिपथगमने स्प
ष्ट उघडें ॥ १४ ॥ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com